

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-19 בינואר, 2021, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

עדכונים שוטפים

1. היו"ר מקדם בברכה שלושה משתתפים קבועים חדשים – רו"ח יוני רובינזון – משנה למנכ"ל ומנהל כספים בקליל תעשיות, רו"ח גיל רוזנשטוק – שותף ומנהל המחלקה המקצועית בשיף הזנפרץ ורו"ח אלעד עדיני – שותף ומנהל המחלקה המקצועית במשרד אלגריסי ושות'. מודה לרו"ח אבי דויטשמן, רו"ח אבי זיגלמן ורו"ח רוני אלרואי על השתתפותם ותרומתם לוועדה המקצועית.
2. היו"ר מציין כי במסגרת ה- due process handbook שפורסם באוגוסט 2020 ניתן מעמד ל- Agenda decisions של ה-IFRIC בדרגה שווה לתקן. מוסיף כי עוד נקבע כי מדובר במדיניות חשבונאית ואם יש צורך יש לבצע שינוי במדיניות החשבונאית. מוסיף כי לא נקבע תוך כמה זמן נדרש לבצע את השינוי במדיניות החשבונאית. מציין כי בדיונים שהתקיימו בעבר בוועדה המקצועית הובע חוסר שביעות רצון מהאופן שבו ה- IASB הציע לתת מעמד להחלטות Agenda decisions, אך כעת מדובר בהחלטה סופית של ה- IASB.
3. היו"ר מציין כי פורסמה Tentative agenda decision לגבי התיקון ל- IAS 1 לגבי סיווג התחייבויות כשוטפות או כלא שוטפות. מוסיף כי בהתאם להחלטה אם קיימת הלוואה שנקבעו לה אמות מידה פיננסיות שייבחנו במועד עתידי, והחברה לא עומדת באמת המידה הפיננסית בתאריך הדיווח אך צופה שהיא תעמוד באמת המידה הפיננסית בתאריך הבדיקה, ההלוואה תסווג כשוטפת, למרות שמועד הבדיקה הוא עתידי כלומר על החברה לעמוד באמת המידה הפיננסית גם בתאריך הדיווח. מוסיף כי אם לאחר מכן החברה תעמוד באמת המידה הפיננסית במועד הבדיקה ההלוואה תסווג מחדש כהתחייבות לא שוטפת (בתנאי שלא נקבעו אמות מידה פיננסיות נוספות). מציין כי היה דיון בנושא בוועדה המקצועית וכי עמדת הוועדה המקצועית היתה שאין הגיון לבחון את אמת המידה הפיננסית בתאריך הדיווח כאשר מועד הבדיקה הוא עתידי.
4. משתתף¹ מציין כי ניתן להגיב ל- Tentative agenda decision עד ה- 15 בפברואר.

¹ ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

5. חבר ועדה² מציין כי מדובר על החלטה טנטטיבית של ה-IFRIC וניתן להגיב עליה. מציין כי מדובר על החלטה לגבי הפרשנות של התיקון ל-1 IAS שמועד התחילה שלו נדחה ל-1.1.23. מוסיף כי הוועדה המקצועית הגיבה לגבי נושא זה גם בעבר. מציין כי ההשלכות הן משמעותיות הרבה יותר מאשר 3 הדוגמאות שהובאו על ידי ה-IFRIC, שכן כל הדוגמאות של ה-IFRIC עוסקות רק במדדים מאזניים ויש השלכות משמעותיות גם לגבי אמות מידה פיננסיות המבוססות על מדדים תוצאתיים. מציין כי המשמעויות של תיקון 1 IAS אינן ברורות לגבי מדדים תוצאתיים והמשמעויות האופרטיביות של הדוגמאות הן מרחיקות לכת. בדעה כי הניסוח של התיקון ל-1 IAS יוצר את הבעייתיות. מציין כי יהיו תגובות רבות לגבי החלטה הטנטטיבית ויתקיימו מפגשים רבים עם נציגי ה-IASB. בדעה כי גם הוועדה המקצועית של המוסד לתקינה צריכה להגיב ולהביע את עמדתה לאור המשמעויות מרחיקות הלכת.
6. היו"ר שואל אם הבעיה העיקרית היא הדוגמה שהובאה על ידו. חבר הוועדה משיב כי הבעיה היא בעיקרון לפיו גם אם אין הפרה במועד הדיווח ייתכן שההתחייבות תסווג כשוטפת. משתתף אחר מסכים עם חבר הוועדה ומדגיש כי למעשה הפרשנות היא שהתקינה החשבונאית סותרת את ההסכם הכלכלי שנקבע בין הצדדים. מוסיף כי לכאורה התקינה החשבונאית מתעלמת מכך שנקבעו אמות מידה פיננסיות הדרגתיות מאחר שמדובר על עסק מתפתח ודורשת עמידה באמת המידה הפיננסית העתידית. בדעה כי יש להגיב לעיקרון – האם העובדה שהחברה אינה נדרשת לעמוד באמת המידה פיננסית בתאריך הדיווח (אלא רק בתאריך עתידי) היא טריגר שבגיננו יש לסווג את ההתחייבות כשוטפת.
7. חבר ועדה אחר מציין כי התקינה למעשה קובעת אמות מידה פיננסיות שאינן קיימות בהסכם עם המלווה. מביא כדוגמה אמות מידה פיננסיות שנקבעו על מכירות בשנת 2022 מאחר שהחברה טרם החלה למכור, אך יש לה הזמנות חתומות לשנת 2022. מציין כי אמות המידה הפיננסיות נקבעו לשנת 2022 לאור המצב של החברה והצפי לגבי שנת 2022 ולכאורה התקינה החשבונאית סותרת את אמות המידה שנקבעו (לא נקבעו אמות מידה פיננסיות לשנת 2021 כי היה ברור שהחברה לא תעמוד בהם). מוסיף כי קביעה כזו לא משקפת את כוונת הצדדים והיא לא סבירה.
8. חבר ועדה נוסף מציין כי מעבר לכך לא ברור כיצד ייבחנו אמות מידה פיננסיות תוצאתיות בחברות שפעילותן עונתית. מוסיף כי ייתכן שהדבר יגרום להוספת אמות מידה פיננסיות לכל תאריך דיווח. משתתף נוסף, משתתף אחר וחבר הוועדה מציינים כי בהתאם לדוגמה 3 גם במקרה כזה יש לעמוד הן באמת המידה הפיננסית לתאריך הדיווח והן באמת המידה הפיננסית לתאריך העתידי ואם אין עמידה בהן יש לסווג את ההתחייבות כשוטפת.

² ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

9. משתתף רביעי מציין כי המטרה היתה לפשט את הטיפול החשבונאי. בדעה שיש להגיב וכי הפרשנות הרחיקה לכת. בדעה כי צריך לשלוח מכתב תגובה לגבי העיקרון של התיקון לתקן, אך לא בטוח שה- IASB וה- IFRIC ישנו את עמדתם.
10. משתתף חמישי מציין כי הפרשנות לא עקבית עם הגישה שיש לשקף את המצב לתאריך הדיווח שכן בהתאם לפרשנות לא משתקף המצב החוזי או החוקי לתאריך הדיווח. מוסיף כי להוראה כזו יש השלכות משמעותיות בישראל והיא תגרום לעיוותים משמעותיים. מציין כי החברות יאלצו לקבל מהבנק בכל רבעון waiver וזה יעניק לבנקים כוח ומנגד מצב כזה אינו פרקטי. מוסיף כי נושא אמות מידה פיננסיות באג"ח אינו ניתן לטיפול באופן כזה. מציין כי בוועדה לכללי חשבונאות נדון הנושא והוכן מכתב תגובה שבשבוע הבא יגיע לאישור המועצה המקצועית של לשכת רואי חשבון בישראל (להלן – הלשכה). מוסיף כי ישמח אם הוועדה המקצועית תסכים להצטרף למכתב התגובה ל-IASB וכך שישראל תגיב במסמך אחד שיהיה לו יותר כוח השפעה.
11. המשתתף הרביעי שואל אם הכוונה היא שהפרשנות סותרת את התקן או את התיקון לתקן. המשתתף החמישי משיב כי הגישה של התקינה הבינלאומית בכללותה היא שיש לשקף את המצב בתאריך הדיווח ואירועים לאחר תאריך המאזן לא הובאו בחשבון, אלא אם כן הם משקפים את המצב לתאריך הדיווח. מוסיף כי במקרה זה הדרישה היא לבחון את אמות המידה הפיננסיות העתידיות בתאריך הדיווח ולפי עמידה או אי עמידה בהן לסווג את ההתחייבות בתאריך הדיווח (למרות שאין דרישה חוזית כזו) וזה סותר את הגישה הכללית הקיימת בתקינה הבינלאומית. המשתתף הרביעי מציין כי לפיכך התגובה היא לגבי התיקון שבוצע ל-IAS 1 והפרשנות שלו.
12. משתתף שישי מציין כי רשות ניירות ערך בוחנת את ההשלכות על החלטות אכיפה שפרסמה כגון 17-1, 17-2 וכו'. מוסיף כי ככל שעולות בעיות יישום ניתן לפנות לרשות ניירות ערך על מנת לקבל את עמדתה.
13. המשתתף הרביעי מציין כי התיקון ל-IAS 1 ייכנס לתוקף רק ב-1.1.2023 ולכן החלטות האכיפה עדיין רלוונטיות. משתתף שביעי מציין כי הפרשנות של ה- IFRIC רלוונטית רק לגבי התיקון ל-IAS 1.
14. משתתף החמישי שואל אם רשות ניירות ערך שוקלת למנוע יישום מוקדם של התיקון ל-IAS כדי למנוע חוסר השוואתיות בסיווג התחייבויות. המשתתף השביעי מציין כי חברות לא ירצו לאמץ ביישום מוקדם את התיקון ל-IAS 1. המשתתף החמישי משיב כי חברות כבר החלו ביישום מוקדם, מאחר שהתיקון ל-IAS 1 נוגע לנושאים נוספים ולא רק לסיווג התחייבויות.
15. היו"ר מציין כי המסר הועבר לרשות ניירות ערך.

16. חבר וועדה רביעי מציין כי היתה פנייה ל-IFRIC לגבי התיקון ל-1 IAS. מוסיף כי הוועדה המקצועית הגיבה לתיקון ל-1 IAS. מציין כי התיקון לתקן בתוקף במועד תחילה עתידי. מציין כי הפרשנות של ה-IFRIC מתייחסת לדוגמאות שונות שיחולו בהתאם לקביעה בתיקון ל-1 IAS. מציין כי הבעיה האמיתית היא התיקון עצמו ולא הפרשנות של ה-IFRIC.
17. המשתתף החמישי משיב כי ה-IFRIC דן בנושא מאחר שהיה חשש שהפרקטיקה תהיה מגוונת מאחר שהיו פרשנויות שונות לתיקון ל-1 IAS וגם בוועדה המקצועית היה דיון כזה. מציין כי במכתב התגובה ההמלצה היא להחזיר את התיקון ל-1 IAS לשולחנו של ה- IASB על מנת שיבוצע שינוי בתקינה החשבונאית.
18. המשתתף השביעי מסכים עם המשתתף הרביעי שאין סיכוי רב שה- IASB ישנה את ההחלטה ויבצע תיקון ב-1 IAS. בדעה כי ניתן לתקוף את הפרשנות של ה-IFRIC לאור סתירה בין הפרשנות לבין סעיף 75. מציין כי ה- IASB במסגרת התיקון ל-1 IAS לא תיקן את סעיף 75 לפיו אם היתה הפרה והתקבל waiver מנותן האשראי לשנה, יש להמשיך לסווג את ההתחייבות כלא שוטפת. מציין כי לא ברור אם הוראות סעיף 75 יחולו רק במועד ההפרה וקבלת ה-waiver וכיצד יקבע הסיווג במועד הדיווח העוקב. המשתתף הרביעי בדעה שבכל מועד דיווח יש לקבל waiver על מנת לסווג את ההתחייבות כלא שוטפת.
19. חבר הוועדה הרביעי שואל אם הפרשנות של ה-IFRIC סותרת את הוראות התיקון ל-1 IAS. המשתתף השביעי בדעה שיש סתירה להוראות 1 IAS. מציין כי מעבר לכך יש בעיות יישומיות משמעותיות לעניין מדדים תוצאתיים שהם נפוצים בישראל וה- IASB התייחס למדדים תוצאתיים בבסיס למסקנות. מביא כדוגמה חברה שהיה לה רבעון לא טוב ולכן נקבעות אמות מידה פיננסיות לגבי ארבעת הרבעונים הבאים. מציין כי הפרשנות של ה-IFRIC מביאה לכך שכבר ברבעון הראשון יבחנו 4 רבעונים שכוללים את הרבעון הלא טוב וההתחייבות תסווג כשוטפת.
20. חבר הוועדה הרביעי מציין כי במכתב התגובה יש להתייחס לפרשנות של התיקון ל-1 IAS, בהנחה שה- IASB לא ישנה את 1 IAS. ולציין כי קיימת פרשנות אחרת שהיא מקלה לעומת הפרשנות של ה-IFRIC שלא תואמת את ההסכמות בין הצדדים.
21. חבר הוועדה מציין כי התיקון ל-1 IAS הוא בעייתי. מוסיף כי גם אם התיקון ל-1 IAS לא ישונה ניתן לפרש אותו בדרך מקלה יותר מהפרשנות של ה-IFRIC. המשתתף האחר, המשתתף השביעי וחבר הוועדה הרביעי בדעה שיש להתייחס רק לפרשנות של הוראות התיקון ל-1 IAS.

22. המשתתף החמישי מציין כי גם בתיקון ל-IAS 1 יש סתירה לסעיף 72א בנספח לפיו למרות שלא נדרש לעמוד באמת מידה פיננסית בתאריך הדיווח יש לבחון עמידה באמת המידה הפיננסית בכל תאריך דיווח עד לאותו מועד.

23. היו"ר שואל אם מכתב התגובה מתייחס רק לפרשנות או גם לתקן עצמו. המשתתף החמישי משיב כי מכתב התגובה מתייחס לשניהם. חבר ועדה חמישי מסכים שיש להתייחס גם לפרשנות של ה-IFRIC וגם לצורך בתיקון התקן עצמו. בדעה שיש להתייחס תחילה לפרשנות של ה-IFRIC, אך לציין כי מעבר לכך הוראות התקן עצמו הן בעייתיות. המשתתף מציין כי כך אכן בנוי מכתב התגובה. חבר הוועדה הרביעי מסכים ובדעה שיש להתייחס תחילה לפרשנות של ה-IFRIC ולציין כי אם הכוונה היא לקבל את הפרשנות של ה-IFRIC, אז הבעיה היא בהוראות התקן עצמו שכן הן סותרות את ההסכמים בין הצדדים.

24. המשתתף הרביעי מציין כי יש להתייחס גם למדדים התוצאתיים. המשתתף החמישי מציין כי יש התייחסות לכך במכתב התגובה ומציין כי קיימת התייחסות גם לבעייתיות בחברות עונתיות.

25. היו"ר שואל מתי הלשכה תוכל להעביר את מכתב התגובה שגיבשה. המשתתף משיב כי ב-26.1 היו"ר מציע לקיים ישיבת ועדה מקצועית מיוחדת לדיון במכתב התגובה ב-9 בפברואר. מוסכם על הנוכחים.

החלת תקן הכנסות על קבלנים (צורפו נקודות לדיון לתיק הישיבה)

26. היו"ר מבקש מחבר הוועדה הנוסף להוביל את הדיון בשילוב של תקן חשבונאות מספר 2 במסגרת תקן הכנסות.

ספים כמותיים

27. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הנושאים שיועלו לדיון צורפו לתיק הישיבה. מציין כי הנושא הראשון לדיון הוא שילוב של ספים כמותיים. מוסיף כי הצוות ממליץ על שילוב הסף הכמותי של 25% מהביצוע לפני ההכרה בהכנסה. מציין כי הצוות ממליץ גם על שילוב הסף הכמותי של 25% מכירות לפני ההכרה בהכנסה. מציין כי בהצעה לתקן חשבונאות 43 קיים סעיף המתייחס לחוסר יכולת של הישות לאמוד באופן סביר את תוצאות מחויבות הביצוע והצוות המליץ לשלב את הספים הכמותיים האלה במסגרת סעיף זה – כלומר הן חוסר יכולת לאמוד באופן סביר את צד ההכנסות ואת צד ההוצאות. מוסיף כי הניסוח המוצע צורף אף הוא לתיק הישיבה כלהלן "לדוגמה, במקרים מסוימים בחוזים של מכירות דירות למגורים, מדידה באופן סביר של התוצאה של מחויבות הביצוע ייתכן שתתאפשר רק לאחר סיום שלב משמעותי של הבנייה בשיעור השלמה של כ-25% ולאחר מכירה של כ-25% מהדירות". מציין כי השילוב הוא בדרך של חזקה בלבד (לא קביעה חד משמעית) וכך נשמר הרציונל של התקן וגם הפרקטיקה שהיתה נהוגה בתקן חשבונאות מספר 2.

28. חבר הוועדה הנוסף מציין כי בהתאם ל-IFRS 15, כאשר לא ניתן לאמוד באופן סביר את תוצאות מחויבות הביצוע, יש להכיר בדוח רווח או הפסד בהכנסות בגובה ההוצאות (מרווח אפס). מוסיף כי בדוח רווח והפסד בתקופה העוקבת כאשר תהיה לראשונה עמידה בספים הכמותיים יוכר כל הרווח הן בגין התקופה הקודמת (בה הוצג מרווח אפס) והן בגין ההכנסות שנכללו בתקופה הנוכחית והתוצאה היא שהרווח הגולמי מעוות. בדעה שעדיף לא להכיר במרווח אפס עד לעמידה בספים הכמותיים על מנת שלא לעוות את הרווח הגולמי בתקופה העוקבת. מציין כי קיימת סוגיית משנה והיא אם לכלול במסגרת העלויות במרווח אפס רק את עלויות הבנייה או הן את עלויות הבנייה והן את רכיב הקרקע. מוסיף כי העיוות מצטמצם אם במסגרת מרווח אפס מוכרות רק עלויות הבנייה. מסכם כי השאלה הראשונה לדיון היא אם לשלב את שני הספים הכמותיים והשאלה השנייה היא אם לדווח מרווח אפס בתקופות שבהן אין עמידה בספים הכמותיים ואם ידווח מרווח אפס אם לכלול את רכיב הקרקע (נוסף על עלויות הבנייה).
29. משתתף שמיני מוסיף כי בהגדרת קיום חוזה נוסף סף כמותי של קבלת 15% מהתמורה. חבר הוועדה הנוסף מציין כי סעיף 9 קובע תנאים לקיום חוזה והתנאי בסעיף קטן (ה) הוא שצפוי שהישות תגבה את התמורה לה היא זכאית. מוסיף כי נוסף סעיף הסבר לגבי קבלנים לפיו כל עוד לא נגבתה 15% מהתמורה שני הצדדים יכולים לבטל את החוזה בהתאם לפרקטיקה הנהוגה ולכן לא קיים חוזה (בייחוד בשוק עולה של מחירי דירות).
30. היו"ר שואל מדוע נחוץ הסף של 25% מהמכירות לאור העובדה שיחידת המדידה היא הדירה ולא הפרויקט.
31. צדיק מציינת כי קיימות מספר שיטות מקובלות להקצאת העלויות המשותפות של הפרויקט לדירה הבודדת – לפי מ"ר או לפי יחס מחירי המכירה של הדירות. מציינת כי היחס של מחירי המכירה של הדירות נקבע בתחילת הפרויקט ואם אין עדיין מספיק מכירות של דירות, הבסיס להקצאת העלויות אינו אמין מספיק.
32. היו"ר מציין כי אם יחידת המדידה היא הדירה, אז ההכנסות הן ברורות מרגע שקיים חוזה. צדיק מציינת כי הסף נקבע עקב ההשפעה על הקצאת העלויות של הפרויקט לדירה ולא על ההכנסות.
33. המשתתף השביעי שואל אם הסף הוא לפי מספר דירות, אחוז מהתמורה הצפויה או מ"ר. מוסיף כי מחירי הדירות יכולים להיות שונים משמעותית ולכן יש משמעות לאופן קביעת הסף. צדיק משיבה כי הסף נקבע לפי מספר הדירות. המשתתף השביעי מציין כי בדרך כלל הדירות היקרות יותר נמכרות בשלב מאוחר יותר וכי קיימים פרויקטים משולבים של דירות למכירה ודירות להשכרה. בדעה כי קביעת סף כזה היא בעייתית וכי יש לבצע אומדנים למחירי הדירות ולבסס את ההקצאה על אומדנים אלה. מוסיף כי היו דיונים בנושא לעניין התקינה הבינלאומית במסגרת תקן חשבונאות בינלאומי 18.

34. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הסף צריך להיות 25% מהתמורה. המשתתף השביעי מציין כי עד למכירת הדירה האחרונה לכאורה לא ניתן לדעת באיזה שלב התקבלו 25% מהתמורה.
35. חבר הוועדה הנוסף מבקש לשמוע את דעת הנוכחים לגבי העיקרון של סף של מכירות ומציין כי לאחר מכן ניתן יהיה לדון באופן קביעת הסף.
36. המשתתף השביעי מתנגד לקביעת סף של מכירות.
37. היו"ר מציין כי אם יחידת המדידה היא הדירה לא ברור מדוע רלוונטי סף של 25% מכירות. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הסעיף ב-15 IFRS דן ביכולת לאמוד באופן סביר את התוצאה של מחויבות הביצוע ולקביעת העלויות יש השפעה על התוצאה (הכנסה בניכוי עלויות).
38. המשתתף השמיני מציין כי החשש הוא שהערכת התוצאות בסקטור הפרטי היא קשה יותר בגלל העדר מערכות תקציב משוכללות ונתונים. מוסיף כי תקן חשבונאות מספר 2 אפשר שמרנות בהכרה ברווח ובהשלמת הפרויקט ובהצלחתו על ידי קביעת הספים הכמותיים. מציין כי שימור הספים הכמותיים (הן התקדמות בביצוע והן מכירה) מאפשר ביטחון בכך שהפרויקט אכן יושלם ולא יתקע עקב צניחת מחירים או משבר בשוק הדירות. מוסיף כי שיטת הקצאת העלויות של רכיב הקרקע מבוססת על מחירי המכירה היחסיים של הדירות, על מנת למנוע עיוותים (כגון הכרה בהפסדים על חלק מהדירות). מציין כי לאחר מכירה של 25% מהדירות יש תמונה מלאה יותר של הפרויקט וניתן לבצע הקצאה של העלויות לדירות ויש ביטחון שהפרויקט יסתיים.
39. היו"ר שואל מדוע המשתתף השמיני מתייחס לפרויקט כאשר יחידת המדידה היא הדירה. המשתתף השמיני משיב כי למרות שיחידת המדידה היא הדירה, יש עדיין קשר הדוק לפרויקט לדוגמה קביעת אחוז ההתקדמות של הדירה היא לפי אחוז ההתקדמות בפרויקט וכן טופס 4 יתקבל רק לאחר השלמת כל הדירות. מוסיף כי למעשה כל דירה תלויה בהשלמת הפרויקט כולו.
40. חבר הוועדה החמישי מסכים עם המשתתף השמיני. מציין כי הסיכון של הקבלן אינו נובע מהדירה ואם הקבלן לא יצליח למכור אפילו רק 10% מהדירות בפרויקט, ייתכן שהקבלן לא יוכל להשלים את הפרויקט ואף דירה לא תימסר.
41. חבר הוועדה הנוסף מציין כי מבחינה קונספטואלית לא ניתן לנמק ברמת הפרויקט. בדעה כי לא ניתן לסטות מ-15 IFRS בנושא מהותי כזה.
42. המשתתף החמישי מציין כי יחידת המדידה מבחינת ההכרה בהכנסה ומבחינת החוזה עם הלקוח היא הדירה וגישה זו עקבית עם 15 IFRS. מוסיף כי יחידת המדידה לצורך חישוב סף ההכרה ולצורך חישוב ההתקדמות היא הבניין, מאחר שטופס 4 מתקבל על כל הבניין. בדעה כי כפי שמוצע להוסיף סף לגבי העלויות (שיעור השלמה של 25%), ניתן להוסיף סף של

מכירות בגלל שאי הוודאות קיימת. תומך בהורדת הסף מ-50% כפי שהיה בתקן חשבונאות מספר 2 ל-25% אך לפי היקף ההכנסות (כפי שהיה בתקן חשבונאות מספר 2) ולא לפי מספר דירות. מציין כי הצעת הניסוח היא שילוב הסף כדוגמה והיא אינה סף מחייב. בדעה כי אם הוועדה המקצועית מגבשת החלטה שצריך לקבוע סף כמותי, הסף הכמותי צריך להיות מחייב ולא להיכלל כדוגמה.

43. היו"ר מציין כי המטרה היתה לשלב את הסף הכמותי עם העקרונות של IFRS 15. המשתתף החמישי מציין כי תהיה סתירה פרקטית בחברות שמדווחות לפי IFRS ומדווחות גם לפי תקינה ישראלית או שמספקות ביאור של פערי GAAP. מציין כי חברות כאלה יתקשו לתמוך בטענה שלפי IFRS הן מכירות בהכנסות (כלומר יכולות לאמוד באופן סביר את התוצאה) ואילו לפי תקינה ישראלית הן לא מכירות בהכנסות בגלל הדוגמה. בדעה שאין לאפשר שיקול דעת ויש לקבוע סף כמותי מחייב להתחלת הכרה בהכנסה בתקינה ישראלית.

44. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי אין כלל צורך בספים הכמותיים אבל הוועדה המקצועית קיבלה את עמדת הלשכה שיש לשלב את הספים הכמותיים בתקן המבוסס על IFRS 15 והצוות נדרש למצוא את הדרך להחיל את התקן על קבלנים תוך שמירה על הפרקטיקה הקיימת. מציין כי לפיכך יש לקבוע חזקה הניתנת לסתירה ולאפשר לחברות שיקול דעת. המשתתף החמישי מציין כי בנוסח המוצע מדובר בדוגמה בלבד ואין התייחסות לחזקה הניתנת לסתירה. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הניסוח יתוקן ובמקום דוגמה תופיע חזקה הניתנת לסתירה.

45. המשתתף השביעי מסכים בעיקרון עם המשתתף החמישי לגבי סף המכירות, אך מציין כי עשויה להיות השלכה על החברות שמיישמות את IFRS 15 ועל אופן יישומו. מציין כי הסף של 15% מהתמורה לקיומו של חוזה הוא בעייתי, שכן אמירה כזו של המוסד לתקינה עשויה להתפרש כעמדה משפטית שההסכם לא ניתן לאכיפה עד שלא נגבתה 15% מהתמורה של הדירה. בדעה כי המשמעות היא שגם ב-IFRS לא קיימת יכולת אכיפה משפטית עד לגביית 15% מהתמורה וזו אמירה בעייתית. מציין כי אמירה כזו יכולה לגרום לכך שיידרשו הצגות מחדש בדוחות כספיים לפי IFRS.

46. המשתתף השמיני מציין כי אין מחלוקת לגבי יכולת האכיפה. מסביר כי הליווי הבנקאי וחברות הביטוח מתייחסים לכל חוזה כמכירה רק לאחר שנגבו 15% מהתמורה. מוסיף כי מדובר בסף הגנה נוסף על מנת לאפשר ביטחון בקיום החוזה על ידי הרוכש ועל אף שמשפטית ניתן לאכוף את ההסכם, פרקטית ההסכם לא ייאכף.

47. חבר הוועדה הנוסף מציין כי הרגישות ברורה, אך לכן הסף לא נקבע כמחייב אלא מאפשר שיקול דעת.

48. המשתתף השביעי בדעה כי גם בניסוח המוצע עשויה להיגרם בעייתיות. מציין כי התקן מבוסס על IFRS 15 וקביעה כזו על ידי המוסד לתקינה עשויה להתפרש כעמדה משפטית גם אם הניסוח לא קובע מסמרות ומאפשר שיקול דעת. מוסיף כי כל חברה שלפי IFRS מכירה בהכנסות לפני גביית 15% מהתמורה עשויה לעמוד מול טענה שגם אם הופעל שיקול דעת, הוא לא הופעל באופן ראוי לאור האמירה של המוסד לתקינה לגבי יכולת האכיפה.
49. חבר הוועדה הנוסף מסכים שעלולה להיווצר בעייתיות לגבי כל השינויים המבוצעים בתקן לעומת IFRS 15 ונדרש פתרון כולל. מציע לציין במבוא לתקן שבוצעו סטיות מ-IFRS 15 תוך פירוט השיקולים וכי סטיות אלה אינן מעידות על פרשנות של הוועדה המקצועית ל-IFRS 15.
50. היו"ר בדעה שהתייחסות במבוא לא תתרום ואינה נחוצה. מציין כי הוועדה המקצועית קיבלה את עמדת הלשכה שהתקן יחול על קבלנים בישראל ומאחר שאין גוף אכיפה לחברות הפרטיות הוחלט להוסיף ספים כמותיים שיסייעו בשמרנות ההכרה בהכנסות לטובת הקבלן עצמו, רו"ח המבקר וקורא הדוחות הכספיים. בדעה כי לא ניתן להקיש מהתקינה הישראלית לתקינה הבינלאומית.
51. חבר הוועדה הנוסף מציע לגשר ולציין במבוא שלא ניתן להקיש מהספים הכמותיים שנקבעו בתקן לתקינה הבינלאומית שבהם לא בטוח שספים כמותיים אלה מיושמים.
52. המשתתף החמישי מציין כי קיימת בעייתיות לטעון טענה כזו שכן מדובר על סימנים איכותיים והקבלן שמיישם הן את התקינה הבינלאומית והן את התקינה הישראלית באותה סביבה ובאותו פרויקט לא יוכל להצדיק דיווח שונה. בדעה שיש לקבוע ספים כמותיים ללא אפשרות לשיקול דעת וכך תימנע בעייתיות זו וכן תימנע האפשרות לפעול לפי שיקול דעת.
53. צדיק מציינת כי אם יש הצעה לשלב את הסף של 15% בדרך אחרת, הנוכחים מוזמנים להציע.
54. חבר הוועדה בדעה שאין לשלב ספים כמותיים ובייחוד הסף של 25% מכירות אינו מתאים לעקרונות של IFRS 15. מוסיף כי יחד עם זאת אם המטרה היא לשמור על הפרקטיקה הקיימת ולהקל על החברות הפרטיות ביישום התקן, יש לקבוע את הספים הכמותיים כספים קבועים ולא לאפשר שיקול דעת. מציין כי שיקול הדעת יקשה על החברות הפרטיות ועל רו"ח המבקרים.
55. המשתתף הנוסף מצטרף לעמדה שאין משמעות לספים הכמותיים אם מאפשרים שיקול דעת ביישומם. בדעה כי חברה שתוצה להכיר בהכנסות בשלב מוקדם יותר תסתור את החזקה וחברה שלא תוצה להכיר אפילו לאחר קיום הסף הכמותי תוכל לטעון לאי יכולת לאמוד באופן סביר את תוצאת מחויבות הביצוע בהתאם לסעיף המקורי מ-IFRS 15. מציין

כי המונח בנוסח המוצע הוא "מחויבות כלכלית" וזה מונח שאינו מוכר והוא נכלל במסגרת סעיף המתייחס למחויבות משפטית. מציע להוריד סף זה.

56. חבר הוועדה הנוסף מציין כי האומדן לפי סעיף 9(ה) הוא אומדן כלכלי.
57. חבר הוועדה החמישי בדעה שיש להשאיר את הספים הכמותיים כחזקה הניתנת לסתירה מאחר שיש לאפשר שיקול דעת. מציין כי קביעת חזקה מטילה נטל על ישות שרוצה לסתור את החזקה ומאפשרת את שיקול הדעת. בדעה כי לאור הגודל המגוון של קבלנים יש לאפשר את שיקול הדעת.
58. חבר הוועדה הנוסף מציין כי קביעת ספים כמותיים באופן מוחלט תימנע יישום של התקן בהתאם ל-IFRS. בדעה כי בטווח הרחוק חברות יוכלו להתעלם מהספים הכמותיים והמטרה היא לאפשר תקופת מעבר ל-IFRS. בדעה כי סעיף במבוא יכול לפתור את הבעייתיות שהעלו המשתתף השביעי והמשתתף החמישי.
59. היו"ר שואל אם לדעת חבר הוועדה הנוסף יש להשאיר את הסף של 25% מהמכירות. חבר הוועדה הנוסף בדעה שניתן לוותר על סף זה.
60. היו"ר מבקש להעלות להצבעה את החלופה של 2 ספים כמותיים – 15% גבייה לצורך קיום חוזה ו-25% השלמה לצורך הכרה בהכנסות שייקבעו כחזקה הניתנת לסתירה.
61. היו"ר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה החמישי וחבר ועדה שישי תומכים בחלופה זו. חבר הוועדה, חבר הוועדה האחר וחבר הוועדה הרביעי לא תומכים בחלופה זו.
62. היו"ר שואל את חבר הוועדה מה החלופה. חבר הוועדה מציע חלופה של קביעת הספים כספים מוחלטים.
63. היו"ר מבקש להעלות להצבעה את החלופה של 2 ספים כמותיים – 15% גבייה לצורך קיום חוזה ו-25% השלמה לצורך הכרה בהכנסות שייקבעו כספים מוחלטים ללא אפשרות לשיקול דעת.
64. חבר הוועדה, חבר הוועדה האחר וחבר הוועדה הרביעי תומכים בחלופה זו.
65. היו"ר מציין כי קיים רוב של ארבעה נגד שלושה לגבי החלופה של ספים כמותיים שייקבעו כחזקות הניתנות לסתירה. מוסיף כי הניסוחים יובאו לאישור בישיבה הבאה שבה יתקיים דיון בתקן.
66. המשתתף השביעי שואל אם לא עדיף להוציא מתחולת התקן את תקן חשבונאות 2 אם המטרה היא לשמור על הפרקטיקה הנהוגה ואת הספים הכמותיים. מציין כי אם המטרה

היא ליצור הבדלים לעומת IFRS 15, יש לקבל את ההחלטות, להבליט את ההבדלים ולציין במפורש על ידי ציון שמדובר בתקן אחר ובמודל אחר. בדעה כי קביעה שהתקן מבוסס על IFRS 15 ונוספו רק חזקות הניתנות לסתירה היא מסוכנת.

67. היו"ר מסכים, אבל עמדת הלשכה היתה אחרת והיא התקבלה בוועדה המקצועית. המשתתף השביעי מציין כי בתחילה היה בעמדה שיש לאמץ את IFRS 15 גם לחברות הקבלניות, אבל אימוץ בצורה כזו שבו לכאורה מדובר על תקן שהוא IFRS 15, אבל בפועל נוספות לו חזקות הניתנות לסתירה הוא מסוכן וחברות יכולות להיתבע. בדעה כי את תקן חשבונאות מספר 4 ניתן לבטל, אבל את תקן חשבונאות מספר 2 עדיף לא לבטל. המשתתף הרביעי מסכים עם המשתתף השביעי.

68. היו"ר מציין כי פורסם מזכר לדיון בנושא והגופים היחידים שהגיבו הם הלשכה ורשות ניירות ערך. מוסיף כי שני הגופים תמכו בביטול תקן חשבונאות מספר 2 והלשכה תמכה בשילוב של תקן חשבונאות מספר 2 במסגרת IFRS 15. מציין כי בדיון בוועדה המקצועית היתה תמיכה בעמדת הלשכה. בדעה כי נכון היה להשאיר את תקן חשבונאות מספר 2, אך זו ההחלטה שהתקבלה בוועדה המקצועית.

69. חבר הוועדה הנוסף מציין כי המלצת הצוות היתה להשאיר את תקן חשבונאות מספר 2, אך בוועדה המקצועית הובעו עמדות שונות ובעקבות כך פרסם המוסד לתקינה מזכר לדיון לציבור. מוסיף כי בעקבות הדיון בתגובות של הלשכה ורשות ניירות ערך, התבקש הצוות לשלב את תקן חשבונאות מספר 2 במסגרת התקן והצוות השקיע עבודה רבה בשילוב תוך שמירה על הציביון של IFRS 15.

70. המשתתף החמישי בדעה כי מדובר על שינוי צורני בלבד, כלומר עמדת הלשכה היתה שילוב של תקן חשבונאות 2 כולל הספים הכמותיים ולא הפיכת הספים הכמותיים לחזקות הניתנות לסתירה. בדעה כי קל מאוד להפריך חזקות אלו והתוצאה היא שאין לחזקות אלה משמעות רבה.

71. המשתתף הרביעי מסכים עם המשתתף השביעי שההסתמכות על IFRS 15 עם חזקות בלבד עלולה ליצור בעיות עם הפרשנות המשפטית ועלולה להעמיד חברות בעמדה בעייתית. בדעה כי קיימת עדיפות לקבוע ספים כמותיים ברורים ולציין מפורשות שמדובר בהבדל לעומת IFRS 15. המשתתף השביעי מציין שגם בחוברת ההבדלים יש לציין שמדובר בהבדל לעומת IFRS 15. חבר הוועדה הנוסף מסכים שיש לציין מפורשות שמדובר בהבדל.

72. המשתתף מציין כי גם בלשכה היו דעות מגוונות ועמדתו האישית היתה שיש להשאיר את תקן חשבונאות מספר 2 ולבצע בו התאמות מסוימות. מוסיף כי עמדת הרוב היתה שיש להסתמך על המודל של IFRS 15, אך לכלול בו את הספים הכמותיים של תקן חשבונאות מספר 2. מציין כי הכללת חזקות הניתנות לסתירה במקום ספים כמותיים אינה תואמת את

עמדת הלשכה. מוסיף כי שתי העמדות העיקריות בדיון בלשכת רואי החשבון היו להשאיר את תקן חשבונאות מספר 2 או לשלב את תקן חשבונאות מספר 2 (כולל הספים הכמותיים שבו) במסגרת התקן שיאומץ, המבוסס על IFRS 15 כך שיחידת המדידה תהיה הדירה ולא הפרויקט. מציין כי ההחלטה שקיבלה הוועדה המקצועית אינה תואמת למעשה את עמדת הלשכה.

73. המשתתף השמיני מציין כי ההחלטה להשאיר את תקן חשבונאות מספר 2 היא החלטה נכונה. מוסיף כי הצטרף לצוות לעבודה בנושא קבלנים ומציין כי בוצעה עבודה משמעותית בנושא. בדעה כי ניתן לשפר את תקן חשבונאות מספר 2 לדוג' בנושא המימון, כפי שהצוות מציע. בדעה כי יש לקבוע ספים כמותיים ולא חזקות, למרות שנוצרת סתירה מסוימת למודל של IFRS 15.

74. משתתף תשיעי בדעה כי יש לקבוע ספים כמותיים מטעמים ברורים ולהדגיש במבוא שמדובר על סטיות מ-IFRS 15. מוסיף כי מסגרת הדיווח הכספי של התקינה הישראלית שונה מהתקינה הבינלאומית.

75. משתתף עשירי מציין כי בדיונים בלשכת רואי חשבון התקבלה החלטה על חודו של קול בין השאר תקן חשבונאות מספר 2 והתאמתו ל-IFRS 15 (תוך שימור הספים הכמותיים) לבין שילוב של תקן חשבונאות מספר 2 במסגרת התקן שיבוסס על IFRS 15 (ההחלטה שהתקבלה). מוסיף כי הספים הכמותיים לגבי הכרה בהכנסות של קבלנים היוו סמן גם עבור חברות שאימצו את IFRS 15 וחשוב לשמור עליהם. מציין כי גם בחלק מהחברות הציבוריות בישראל מצוין בביאור המדיניות החשבונאית הסף של גביית תמורה של 15%, שהובא מתוך תקן חשבונאות מספר 2. מסכם כי קיימת חשיבות לשימור הספים הכמותיים, גם אם התקינה הבינלאומית היא תקינה מבוססת עקרונות.

76. משתתף שישי מציין כי עמדת רשות ניירות ערך היא ברורה ומהווה חלק מתפיסה רחבה יותר של אימוץ התקינה הבינלאומית בתקינה הישראלית. מסכים עם המשתתף השביעי שעל מנת למנוע בעייתיות ביציקת פרשנות לתוך IFRS 15, יש לכלול במבוא או בנספח באופן מפורש את ההבדלים בתקן הישראלי לעומת IFRS 15. מוסיף כי נתקל בחברות ציבוריות שקבעו לעצמן ספים כמותיים כחלק מהמדיניות החשבונאית להכרה בהכנסות.

77. היו"ר מציין כי רשימת ההבדלים לעומת IFRS 15 יכללו במסגרת הפרסום של התקן החדש.

78. היו"ר מציין כי משנה את דעתו ותומך בחלופה של קביעת הספים הכמותיים כמחלטים וזאת לאור העובדה שכל הנוכחים למעט חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה השישי תומכים בקביעת הספים הכמותיים כמחלטים. חבר הוועדה השישי מצטרף גם הוא לתמיכה בחלופה זו.

79. היו"ר מסכם כי קיים רוב של חמישה חברי ועדה לחלופה של קביעת הספים הכמותיים כמחלטים וניסוח יובא לאישור בישיבת הוועדה הבאה שבה תידון ההצעה לתקן.

מרווח אפס

80. חבר הוועדה הנוסף מציין כי בדוח רווח והפסד בתקופה שבה תהיה לראשונה עמידה בספים הכמותיים יוכר כל הרווח הן בגין התקופה הקודמת (בה הוצג מרווח אפס) והן בגין ההכנסות שנכללו בתקופה הנוכחית והתוצאה היא שהרווח הגולמי מעוות. מציין כי קיימות שלוש חלופות:

א. להכיר במרווח אפס (הן בגין רכיב הקרקע והן בגין עלויות הבנייה) – עיוות ברווח הגולמי בתקופה העוקבת, אך מציג את היקף הפעילות.

ב. לא להכיר במרווח אפס עד לעמידה בספים הכמותיים על מנת שלא לעוות את הרווח הגולמי בתקופה העוקבת ולדווח על כל ההכנסה בתקופה העוקבת – אין הצגה של היקף הפעילות.

ג. להכיר במרווח אפס ללא רכיב הקרקע – עיוות קטן יותר ברווח הגולמי, אך מציג את היקף הפעילות.

81. צדיק מציינת כי ניתן לראות השוואה בין חלופה א לבין חלופה ג במסגרת הדוגמה של קבלן בונה שצורפה לתיק הישיבה.

82. המשתתף השמיני תומך בחלופה א ומציין כי גם רכיב הקרקע משקף את היקף הפעילות בתקופה שבה לא מוכר רווח. מוסיף כי הטיעון שבגיננו הצוות המליץ על הצגת מרווח אפס הוא על מנת לשקף את היקף הפעילות. בדעה כי יש לדרוש גילוי במקרים מהותיים על מנת להבהיר את העיוות.

83. חבר הוועדה מסכים עם המשתתף השמיני ומציין כי זו גם המלצת הצוות. בדעה שגישת ה-catch-up בתקופה העוקבת היא נאותה. בדעה כי העיוות ברווח הגולמי נוצר משינוי האומדן, בדומה לשינויי אומדנים אחרים.

84. חבר הוועדה הנוסף מציין כי אם בתקופה מסוימת הושלם 20% מהביצוע ובתקופה העוקבת הושלם עוד 10% מהביצוע, בתקופה הראשונה יוכרו עלויות הביצוע והכנסות באותו סכום ובתקופה העוקבת יוכרו 10% מההכנסות ועוד ה-catch up לגבי ה-20% מההכנסות שלא הוכרו בתקופה הקודמת, כלומר יוכר רווח בגין 30% על מחזור קטן הרבה יותר. מציע לא להציג את מרווח אפס בדוח רווח והפסד, אלא לדרוש גילוי בביאור למרווח אפס. מציין כי מרגע שנקבעו ספים כמותיים מוחלטים ולא חזקות, אין למעשה קשר לאי יכולת לאמוד את התוצאה של מחויבות ביצוע ולכן אין לדווח על מרווח אפס.

85. חבר הוועדה האחר מסכים עם חבר הוועדה שמדובר על שינוי אומדן והצגת מרווח אפס היא נאותה כדי לשקף את היקף הפעילות.

86. המשתתף השביעי שואל אם ההתייחסות למרווח אפס היא רק במקרים שבהם אין עמידה בספים הכמותיים או גם כאשר אין אפשרות לאמוד באופן סביר את התוצאה של מחויבות הביצוע. חבר הוועדה הנוסף משיב שההתייחסות היא בעיקר למקרה של אי עמידה בספים הכמותיים. המשתתף השביעי מציין כי IFRS 15 קובע מרווח אפס כאשר לא ניתן לאמוד את התוצאה של מחויבות הביצוע ובדעה שיש ליישם סעיף זה גם כאשר החברה לא עומדת בספים הכמותיים. מסכים שיש עיוות ברווח הגולמי. מציין כי גם תקן חשבונאות מספר 4 קובע שיש לדווח על מרווח אפס כאשר לא ניתן לאמוד את התוצאות.
87. חבר הוועדה הנוסף מציין כי קביעה של הספים הכמותיים כמוחלטים מנתקת את הקשר בין אי יכולת לאמוד באופן סביר את התוצאה של מחויבות הביצוע לבין הספים הכמותיים ולכן לא ניתן להישען על סעיף זה. מוסיף כי אם לא ניתן שיקול דעת לחברות, לא ניתן לומר שמדובר על אומדן.
88. חבר הוועדה האחר בדעה שהספים הכמותיים עדיין מבוססים על הטענה שלא ניתן לאמוד באופן מהימן בשלבים המוקדמים (עד 25% השלמה) את התוצאות של מחויבות הביצוע. המשתתף השביעי מסכים עם חבר הוועדה האחר. חבר הוועדה האחר מציע לתת גילוי לעיוות ברווח הגולמי בביאורים.
89. המשתתף השביעי מסכים עם חבר הוועדה הנוסף שאין המדובר בשינוי אומדן. מציין כי גם בתקן חשבונאות מספר 4 היו ספים כמותיים ונקבע כי יש להציג מרווח אפס כל עוד אין עמידה בספים הכמותיים. בדעה כי חשוב לשקף את היקף הפעילות, כלומר להכיר בהכנסות בגובה העלויות. מוסיף כי אם ההחלטה היא להשאיר את הסף הכמותי של 25% מטעמי שמרנות או מטעמי שימור העקרונות של תקן חשבונאות מספר 4, נכון יותר להכיר במרווח אפס גם לאור העובדה שתקן חשבונאות מספר 4 קובע כך וגם IFRS 15 קובע כך.
90. חבר הוועדה הרביעי מסכים עם המשתתף השביעי וחבר הוועדה האחר. בדעה שמדובר על שינוי אומדן. בדעה כי במקרים שבהם הפרויקט הוא משמעותי ולכן העיוות הוא גדול יש לתת גילוי לרווח שנכלל בתקופה העוקבת, המתייחס לאחוז שהושלם בתקופה הקודמת.
91. היו"ר שואל אם יש תמיכה בחלופה ב (אי הכרה במרווח אפס). מוסיף כי לאור העובדה שאין תמיכה בחלופה ב יש לבחון את חלופות א (מרווח אפס הן בגין רכיב הקרקע) ו-ג (מרווח אפס בגין רכיב עלויות הבנייה בלבד).
92. **חבר הוועדה החמישי תומך בחלופה א. המשתתף השביעי, חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה מסכימים.**
93. המשתתף הנוסף מציין כי לגבי הסף הכמותי של 15% גבייה לא יהיה מרווח אפס, אלא catch up מלא, כלומר בתקופה שבה אין עמידה בסף לא יוכרו כלל הכנסות ועלויות ורק

בתקופה העוקבת יוכרו הכנסות ועלויות בגין שתי התקופות למעשה. מציין כי סף זה נתון למניפולציות. חבר הוועדה הנוסף משיב כי כל סף כמותי מוחלט נתון למניפולציות.

94. היו"ר מסכם כי מרבית הנוכחים תומכים בחלופה א כלומר מרווח אפס גם על רכיב הקרקע.

רכיב מימון משמעותי

95. חבר הוועדה הנוסף מציין כי IFRS 15 נותן הקלה לגבי מקרים שבהם המימון הוא עד שנה אחת. מוסיף כי במרבית העסקאות עם הקבלנים, למעט עסקאות קומבינציה, אין רכיב מימון משמעותי שכן התמורה משולמת לאורך החוזה. מציין כי הצוות היה בדעה שיש לתת לחברות פרטיות הקלה גם בגלל מורכבות הטיפול ברכיב המימון בכלל וגם בגלל מורכבות הטיפול בעסקאות קומבינציה. מוסיף כי ההצעה היא שאם המימון הוא לתקופת המחזור התפעולי הרגיל של הישות, לא תידרש הפרדה של רכיב המימון. מוסיף כי הוצג ניסוח.

96. חבר הוועדה הרביעי מציין כי המחזור התפעולי הרגיל של קבלן הוא ארוך משנה ומדובר על סטייה מ-IFRS 15. חבר הוועדה הנוסף מסכים.

97. חבר הוועדה שואל מדוע יש להחיל את הסטייה רק לקבלנים. בדעה כי אם מוצעת הקלה יש להחילה על כל החברות הפרטיות.

98. המשתתף השביעי שואל אם מדובר על אפשרות בחירה, מאחר שיהיו חברות שלא ירצו להשתמש בהקלה של מחזור תפעולי רגיל, אלא רק בהקלה של 12 חודשים. המשתתף הנוסף מסביר כי כוונת המשתתף השביעי היא לאפשר 3 חלופות: הפרדת כל רכיב מימון משמעותי (אי שימוש בהקלה), הפרדת רכיב מימון משמעותי כאשר המימון ניתן לתקופה העולה על שנה (שימוש בהקלה לתקופה של שנה), הפרדת רכיב מימון משמעותי כאשר המימון ניתן לתקופה העולה על תקופת המחזור התפעולי הרגיל של הישות (שימוש בהקלה של מחזור תפעולי רגיל).

99. חבר הוועדה הנוסף מבקש מצדיק לצטט את הסעיף המוצע. צדיק מצטטת את סעיף 49 המוצע "כהקלה מעשית, ישות אינה צריכה להתאים את סכום התמורה שהובטחה בגין השפעות של רכיב מימון משמעותי אם הישות צופה, במועד ההתקשרות בחוזה, שהתקופה בין המועד שבו הישות מעבירה סחורה או שירות שהובטחו ללקוח לבין המועד שבו הלקוח משלם עבור סחורה או שירות אלה תהיה שנה אחת או תקופה קצרה משנה אחת במסגרת תקופת המחזור התפעולי הרגיל של הישות (ראה תקן חשבונאות מספר 34) או עד שנה מקיום מלא של מחויבות הביצוע."

100. המשתתף השביעי שואל מדוע ההתייחסות היא לקיום מלא של מחויבות הביצוע. בדעה כי יש להשאיר לחברות את האפשרות ליישם את ההקלה שקיימת בתקינה הבינלאומית, כדי שחברות יוכלו לעבור בקלות לתקינה הבינלאומית. חבר הוועדה הנוסף מסכים.

101. חבר הוועדה הרביעי בדעה שיש להחיל את ההקלה לכל התעשיות. חבר הוועדה הנוסף מציין כי כך מנוסחת ההצעה.

102. היו"ר מסכם כי הנוכחים תומכים באפשרות שהועלתה על ידי המשתתף השביעי.

103. היו"ר נועל את הישיבה.